

Molts anys de dedicació a la política activa han fet de Miquel Roca una persona coneguda. Abans d'aquesta sortida, en Miquel ja havia exercit d'advocat, després, i en coherència amb la seva convicció de la relació existent entre dret i política, hi ha tornat. Ha deixat la política **"perquè considero que he acabat un cicle que m'ha fet molt feliç. Senzillament, he donat un pas que continua fent-me feliç."** Les seves arrels jurídiques es remunten a dues generacions, i justifiquen la concepció que té del dret i de la seva presència en la societat: **"Tant el meu pare com els meus dos avis eren advocats. Això fa que hagi viscut des de molt petit la sensibilitat jurídica. És necessari que aquesta sensibilitat impregni, encara que sigui de manera intuïtiva, la societat, perquè suposa l'existència del dret de debò. La gent del carrer té un coneixement intuïtiu del dret, i si no fos així, aquest no existiria. L'advocat només cerca arguments jurídics per validar en termes ètics actuacions que han d'haver estat guiades pel sentit comú. El dret que s'allunya del sentit comú dura poc."**

La seva experiència legisladora s'ha basat en uns principis clars: **"El polític no és una altra cosa que un missatger qualificat, que recull les comandes de la gent i les porta als llocs on es fan les lleis o on s'executen. Allà es troba amb altres polítics que han recollit comandes diferents. La seva feina és cercar el compromís que garanteixi que aquestes comandes siguin satisfetes, i fer-ho de manera que no anul·li ni la identitat ni la personalitat individuals i col·lectives. Per això l'actitud normativa hauria d'estar presidida pel principi de la intervenció mínima, perquè la norma ha de garantir la llibertat, i un excés de normes o d'intervencionisme de la norma no ho permeten."**

En Miquel Roca va fer les seves primeres passes en la professió amb un període de passantia al despatx d'Agustí Bassols, però al cap de poc temps va muntar un despatx que, en el context de l'època, va ser revolucionari, perquè estava integrat per advocats i economistes: **"Era el 1967. El vam muntar amb Narcís Serra, que després ha tingut una rellevant projecció pública i amb un company desaparegut fa poc, Jaume Solé. El nostre despatx era molt creatiu, perquè tenia com a objectiu desenvolupar projectes i fer propostes. Des d'allí vam fer plans generals d'urbanisme, com el de Mataró o el Pla general metropolità, col·laborant amb gent com Albert Serratosa o Joan Antoni Solans. També exercíem la defensa d'encausats polítics. Vaig arribar a portar simultàniament 70 o 80 sumaris polítics."** En aquest sentit, i parlant de la transició política, pensa que **"cal retre un record i un homenatge, tant als empresonats com a les víctimes, i més que als advocats que els defensàrem, a tots els milers de militants anònims que van donar-ho tot per assolir un objectiu que teníem com a generació, que era fer caure el sistema. Hi ha hagut molta gent exiliada que no ha tornat o ha tornat en condicions immerescudes. Moltes vegades els herois són desconeguts. Jo precisament vaig aprendre a fer d'advocat anant a veure gent a la presó."**

El despatx des d'on treballa en Miquel Roca Junyent **"és un despatx col·lectiu, perquè crec que la realitat actual exigeix aplegar esforços**

i tenir una certa dimensió per ser eficaços, però sense perdre el contacte amb la gent, perquè el dipòsit de confiança que s'estableix entre l'advocat i el client cal mantenir-lo i estimular-lo des del començament. Cal també garantir l'agilitat, perquè avui el ritme de l'activitat exigeix la immediatesa. Finalment volem un despatx ben incardinat en el territori. Tenim clients de tota mena, però estem molt orientats al dret civil, mercantil i administratiu, en què el món de l'empresa i l'activitat econòmica hi són molt presents, però també són presents en la nostra activitat temes de responsabilitat civil i intel·lectual. Toquem molt poc el dret penal. De fet gairebé només intervenim en les actuacions penals de casos derivats de la nostres pròpies actuacions."

El nostre personatge ha estat unànimement considerat un orador brillant. Aquesta oratòria és **"lògica, si tenim en compte que penso que l'activitat política ha estat la continuació de la meva professió d'advocat. Al Parlament, jo havia de guanyar el plet. Tenia un hemicicle per convèncer, i no podia fer-ho amb altres recursos que els de la meva capacitat de convicció i els arguments que tenia."**

Avui mateix, el dia que parlem amb Miquel Roca, un Estat democràtic i de dret acaba d'executar un ciutadà. L'opinió que manifesta el nostre advocat és clara i rotunda: **"En una situació com aquesta el més fàcil és criticar el govern que signa la sentència. Jo no criticaré el govern que aplica la pena de mort, sinó la societat que ho permet, perquè el governador d'un Estat que no commuta la pena de mort ho fa per no perdre l'amor dels seus administrats. El que cal entendre és que no és exclusivament un tema de respecte per la vida humana. S'ha d'acceptar que la justícia humana sempre i per definició es pot equivocar i, per tant, no es pot convertir en irrevocable un possible error."**

En Miquel Roca ha ocupat una talaia privilegiada per contemplar la realitat del sistema penitenciari de l'Estat espanyol i el català. Hi ha qui considera que les presons han de servir per reinserir el delinqüent, d'altres per protegir el ciutadà de la repetició dels delictes. En aquest sentit, pensa que **"aquesta dicotomia no és certa. Avui es considera que la reinserció és la finalitat de la privació de llibertat. La gent del carrer entén que quan es dicta una pena, aquesta s'ha de complir, però no es pot perdre de vista que la finalitat de la pena no és la privació de llibertat, sinó la reinserció del delinqüent."**

La massificació de l'advocacia i d'altres professions derivades d'estudis universitaris li fan afirmar que **"hauríem d'esforçar-nos per fer veure a la societat que tothom pot ser feliç, es pot promocionar i pot viure bé sense necessitat de tenir un títol universitari. D'altra banda, seria convenient que no tots els títols universitaris estiguessin vinculats a sortides professionals, perquè això genera frustracions. La universitat ha de ser bàsicament una institució formativa, no l'hem d'associar a una fàbrica de títols professionals."**

Aquest és Miquel Roca Junyent, un ciutadà que ha estat conseqüent amb la seva visió jurídica del món participant activament en la vida política i ara és conseqüent amb la seva visió política exercint privadament l'advocacia, conscient de les seves implicacions socials.

“La gent del carrer té un coneixement intuïtiu del dret, i si no fos així, aquest no existiria”

Miquel Roca Junyent - Barcelona (Barcelonès)